

HİÇ KİMSE KİMSESİZ KALMASIN:

BU RAMAZAN VE HER ZAMAN*

Suya hasret kalmış çorak toprakların yağmura ihtiyacı olduğu gibi bugün de bütün insanlığın, Ramazan ayının rahmet iklimine o kadar ihtiyacı vardır. İyi ki Rabbimiz her sene Ramazan gibi bir mektebi bize yeniden bahşediyor. Bu ayın, bize kaybettiğimiz şefkati, merhameti, dostluğu ve kardeşliği getirmesini, İslam dünyasında Musul'da, Bağdat'ta Şam'da dünyanın muhtelif yerlerinde kaybetmek üzere olduğumuz insanlık vicdanını harekete geçirmesini Allah'tan niyaz ediyorum. Milletimize, acılar içinde kıvranan İslam coğrafyasına barış, huzur, adalet, özgürlük, şefkat ve merhamet getirmeli Ramazan.

Her sene Ramazan bizlere misafir olur. Bizi değiştirmeye, kendimizle buluşturmaya, yalnızlığımızı ortadan kaldırmaya, yeniden değerlerimizi hatırlatmaya gelir Ramazan. Kendimizi onun şefkatli ellerine teslim etmeli, ramazanı değiştirmemeli, bizi değiştirmesine izin vermeliyiz. Bu ayı, bir eğlence sektörüne, şatafata, gösterişe, reklama ve israfa dönüştürmeden ibadet, Kur'an, sabır, infak ve oruç ayı olduğunu unutmadan idrak etmeliyiz. Toplu iftarlarımızı çalışanlarımızla birlikte yaparak iş sahibi patronların, işçileriyle ayrı dünyaların insanı olmadığını göstermeli, iftarla oluşan manevi atmosferi bütün bir yıla yaymalı, Ramazanda elde ettiğimiz bu kardeşliğin kalıcı olmasını sağlamalı, unuttuğumuz değerleri hatırlayarak yalnız kalmış yüreklerimizi tekrar birleştirmeliyiz.

Unuttuğumuz değerleri hatırlatan Ramazan, yalnız kalmış yüreklerimizin kapısını çalmaktadır. Başkanlığımız, her Ramazan ayında kaybolmaya yüz tutmuş olan bir değerimizi toplum gündemine taşımaya, bu konuda yüksek bir bilinç oluşturmaya ve dikkatleri bu hususa teksif etmeye çalışmaktadır. Bu yıl seçmiş olduğumuz tema, sadece ülkemizin değil bizim ve bütün dünyanın ihtiyaç duyduğu bir husustur. 2014 yılı Ramazan ayının teması "Kimse Kimsesiz Kalmasın Bu Ramazan ve Her Zaman" sloganıyla beş başlık halinde incelenerek toplumda farkındalık oluşturacaktır. Kutlu Ramazan ayının manevi bereketinden feyz alarak bu ay kimsesizlik kavramı üzerinde durmak ve insanlığın gelmiş olduğu son durumun ortaya çıkardığı yalnızlıkları, terk edilmişlikleri, ihmal edilmişlikleri İslam'ın diriltici soluğuyla diriltmek ve tek tek her birimizin dini ve insani sorumluluğuyla ele almaya çalışacağız.

1. Modern Yalnızlık:

Çağımız, teknolojinin çok hızlı bir şekilde geliştiği, insanların birçok sanal yollarla iletişim kurduğu bir zaman. Farklı yaşam biçimleri, ölçsüz maddileşme eğilimleri, dünyevileşme, bireysellik, bencillik, insanların tutkularına esir olması, nemelazımcılık gibi olumsuzluklar, insan ilişkilerinin bütün boyutlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Günümüzde bencillik ve bireysellik insanoğlunu esir almış durumdadır. Haz kültürü, "hedonizm" insanı yalnızlaştırmış ve insanoğlu büyük kayıplarla karşı karşıya kalmıştır. İnsanoğlunun en büyük kaybı anlam kaybıdır. Hayatın anlamını ve var oluş gayesini kaybetmek bir insan için en büyük kayıptır. Yaşanan modern yalnızlıklar ile insanlar birbirine karşı yabancılaşmış, yeryüzünde neden var olduğunu, yaratılış gayesini, hayatın anlamını kaybetmeye başlamıştır. Maddi açıdan her şeye sahip olan insan hiçbir şeye sahip olamamıştır. Yoksulluk sadece maddi yoksulluk değil asıl yoksulluk etrafında bir dostun olmamasıdır. Yalnızlık sadece yokluktan kaynaklanmıyor. Çağın en büyük hastalığı her şeye sahip olduğu halde yalnız kalmaktır. Nice insanın canına kıyarak intihar etmesi yoksulluktan değil, bilakis varlık içinde yalnızlık, aşırı tüketim, haz, eğlence, bencillik ve hayatın anlamını kaybetmekten

kaynaklandığını bilim adamlarının tespitlerinden öğrenmekteyiz. Yalnızlaşmak, kalabalıklar içinde yalnız olmak, samimî sıcak dostluklar kuramamak; günümüz insanının en önemli meselesidir. Modern toplumun yalnız insanlarında; kalp krizlerinin, kanserin, depresyonun, obsesyonun, uyku problemlerinin, hipertansiyonun ve psikosomatik bozuklukların çıkma ihtimali oldukça yüksektir. Modern yalnızlık içindeki insan, aile bağlarını, komşuluk, dostluk ve arkadaşlık ilişkilerini birer angarya olarak görür ve insan yalnızlaşır. Maalesef günümüzde, aynı evi paylaştıklarımızla iletişim kuramaz hale geldik. Ellerde tabletler, akıllı telefonlar, laptoplar, ekran karşısında hiçbir kelam edilmeden geçirilen uzun saatler, iletişim çağında iletişim kurmadan geçen bir hayat. Hayal dünyasında mutluluk arayan teknoloji bağımlısı modern yalnızlarımız, sıcak bir dosttan mahrumdur. Candan sevgiye muhtaç bu kardeşlerimizi de bu ramazanda hatırlamalı, ailemizden başlayarak her yalnızla iletişim kurmak müslüman olarak görevlerimizin başında gelmelidir.

2. Mülteciler:

İslam dünyasının içerisinden geçtiği süreci üzümlere izlemekteyiz. Bu süreçte ülkemiz, mültecilerin sığınağı olmuş durumdadır. Suriye'den ülkemize gelen bir milyonu aşkın mülteci bulunmaktadır. Bu kardeşlerimizle yıllar yılı aynı tarihi, kültürü, coğrafyayı ve değerleri paylaştık. Onlar, Allah'ın bizi kardeş ilan ettiği muhacirlerimiz. Bize sığınanlara ensar-muhacir kardeşliğini yaşatmalı, evimize, soframıza davet ederek Ramazan vesilesi ile unuttuğumuz değerlerimizi hatırlayıp üzerimize düşen vazifeyi yerine getirmeliyiz. Mültecilik sadece ülkemizin değil maalesef günümüz dünyasının bir sorunudur. Müslümanın ahlakı kimseyi kimsesiz bırakmamak, yalnızlıklarını paylaşmak, gözlerindeki yaşları silmek, ihtiyaç sahiplerinin ihtiyacını gidermektir.

3. Sokak Çocukları:

Son yıllarda sokak çocuklarının sayısında azalma olduğunu görmekten büyük bir mutluluk duyuyor olmakla birlikte büyükşehirlerimizde hala üç binin üzerinde evladımız sokaklarda kimsesiz olarak yaşamaktadır. Gün, kimsesizlerin kimsesi, sessizlerin sesi olma vaktidir. Her gün binlerce insanın geçtiği sokaklarda yaşayan, köprü altlarında yatıp kalkan evlatlarımıza kol kanat germenin onlara sıcak bir dost eli uzatmanın vaktidir. Müslüman bir toplumda sokakta çocuk kalmamalı. Bu vesile ile Ramazanda ve her zaman bu çocuklarımıza sahip çıkmalı ve onları topluma kazandırmalıyız.

4. Yetimler:

Şiddetin ve savaşın sardığı ülkelerde nice çocuklarımız yetim kalmaktadır. Bununla beraber boşanmaların artması, ailelerin parçalanması öksüz ve yetimlerin sayısını arttırmaktadır. Şu an dünya üzerinde 300 milyon civarında yetim bulunmaktadır. Üzümlere ifade edelim ki bunların en fazlası gönül coğrafyamızdadır. Devletler yetimhane kurarlar ama bir yetimin başını okşayamazlar. Manevi yalnızlık içinde kalır yetimler. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), “**Evlerin en hayırlısı, içinde kendisine iyi bakılan bir yetimin bulunduğu evdir. En kötüsü ise kendisine iyi davranılmayan bir yetimin bulunduğu evdir.**” (İbn Mâce, Edeb, 6) buyurmaktadır. Onun için hep birlikte yetimlere sahip çıkmalı, şefkatli anne kucağı olmak için sıcak bir yuva özlemi çekenlere karşı üzerimize düşen görevi yerine getirmeliyiz. Kalbinin katılığından dert yanan bir sahabe Sevgili Peygamberimizin (s.a.s) “**Yetimin başını okşa, fakiri doyur**” (İbn Hanbel, II, 387) tavsiyesini kendimize şiar edinmeli, İslam toplumunda unuttuğumuz bu değerlerimizi hatırlamalıyız.

5. Huzurevleri:

Yaşadığımız zaman dilimine kadar İslam toplumlarında bulunmayan bir müessese olan huzurevlerinde kalan yaşlılarımıza da sahip çıkmalıyız. Şu an ülkemizde 20 binin üzerinde büyüğümüz yalnızlığa itilmiş durumdadır. Yaşlılarımızı, eli öpülesi büyüklerimizi göndermek

zorunda olduğumuz mekânlara aslında huzurevi diyemeyiz. Oralarda evlat hasreti içerisinde, torunlarını kucaklayamadan yalnızlığa itilmiş bir halde kalanlara sahip çıkıp her evi bir huzurevine çevirmeliyiz. **“Byklerimizize sayđı, kklerimizize sevgi ve Őekfat göstermeyen bizden değildir”** (Tirmizî, Birr, 15) diyen bir Peygamberin mmeti olduğumuzu unutmamalıyız.

* Diyanet Aylık Dergi, sayı 283